

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 193

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Măști, 7 martie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		
1.	— Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 11/2021 privind aprobarea componenței nominale și a conducerii Delegației permanente a Parlamentului României la Adunarea Parlamentară a NATO	2
2.	— Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 23/2011 privind constituirea Comisiei comune pentru integrare europeană dintre Parlamentul României și Parlamentul Republicii Moldova	2
3.	— Hotărâre privind numirea în funcție a președintelui Consiliului Național al Audiovizualului	3
4.	— Hotărâre privind numirea unui consilier de conturi, vicepreședinte al Autorității de Audit	3
ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV		
	Decizia nr. 679 din 8 februarie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal....	4–8

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE**pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului
României nr. 11/2021 privind aprobarea componenței nominale
și a conducerii Delegației permanente a Parlamentului
României la Adunarea Parlamentară a NATO**

În temeiul prevederilor art. 6 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 11/2021 privind aprobarea componenței nominale și a conducerii Delegației permanente a Parlamentului României la Adunarea Parlamentară a NATO, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 18 februarie 2021, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la capitolul I — Membri titulari, punctul 4, domnul senator Dîncu Vasile, Grupul parlamentar al PSD, este desemnat în funcția de președinte.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 7 martie 2023, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 7 martie 2023.
Nr. 1.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE**pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului
României nr. 23/2011 privind constituirea Comisiei comune
pentru integrare europeană dintre Parlamentul României și
Parlamentul Republicii Moldova**

În temeiul art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 23/2011 privind constituirea Comisiei comune pentru integrare europeană dintre Parlamentul României și Parlamentul Republicii Moldova, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 20 decembrie 2011, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— la punctul 6, domnul deputat Rodeanu Bogdan-Ionel, aparținând Grupului parlamentar al USR, este desemnat în calitate de membru al comisiei în locul domnului deputat Ichim Cristian-Paul.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 7 martie 2023, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 7 martie 2023.
Nr. 2.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

**privind numirea în funcție a președintelui Consiliului Național
al Audiovizualului**

În temeiul prevederilor art. 14 alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Gubernat Maria Monica se numește în funcția de președinte al Consiliului Național al Audiovizualului.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 7 martie 2023, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 7 martie 2023.
Nr. 3.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

**privind numirea unui consilier de conturi, vicepreședinte al
Autorității de Audit**

În temeiul prevederilor art. 140 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 8, art. 15 alin. (1), art. 46 și 47 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se numește doamna Pricopie Camelia în funcția de consilier de conturi pentru durata rămasă a mandatului început prin Hotărârea Parlamentului României nr. 21/2020 privind numirea unor consilieri de conturi, a unui vicepreședinte la Curtea de Conturi și a unui vicepreședinte la Autoritatea de Audit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 30 iunie 2020.

Art. 2. — Doamna Pricopie Camelia, consilier de conturi, se numește în funcția de vicepreședinte al Autorității de Audit.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 7 martie 2023, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 7 martie 2023.
Nr. 4.

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr. 679

din 8 februarie 2023

Dosar nr. 26/42/2021

Președinte: — Alina Pohrib — judecător
Maria Hrudei — judecător
Cristinel Grosu — judecător
Georgiana Roxana Petre — magistrat-asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamanta A.M. împotriva Sentinței nr. 68 din 5 aprilie 2022 a Curții de Apel P. — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din data de 26 ianuarie 2023, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Înalta Curte, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. (1) din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea la 8 februarie 2023, dată la care a decis următoarele:

ÎNALTA CURTE,

asupra recursului de față,
din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Circumstanțele cauzei

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel P. la data de 13.01.2021, reclamanta A.M. a solicitat în contradictoriu cu pârâțul Guvernul României anularea dispozițiilor art. 66 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, precum și obligarea pârâțului la plata cheltuielilor de judecată.

2. Hotărârea instanței de fond

Prin Sentința nr. 68 din 5 aprilie 2022, Curtea de Apel P. — Secția de contencios administrativ și fiscal a respins ca neîntemeiată cererea având ca obiect „anularea dispozițiilor art. 66 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257 din 20 martie 2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare”, formulată de reclamanta A.M. în contradictoriu cu pârâțul Guvernul României.

În esență, Curtea de Apel P. a reținut că nu se poate reține neconformitatea textului atacat cu actul de rang superior, deoarece prin raportare la dispozițiile art. 53, 83, 85 și 86 din Legea nr. 263/2010, acestea răspund unor obiective legitime de interes general în cadrul politicii de pensionare în cadrul sistemului public de pensii, justificate de stabilirea unei vârste de pensionare obligatorii pentru soțul supraviețuitor de la a cărei îndeplinire poate beneficia de pensia de urmaș.

Referitor la critica vizând necesitatea ca actul să corespundă scopului urmărit de legea pe care o pune în executare, s-a reținut caracterul ei nefondat, deoarece art. 66 al normelor metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 nu face altceva decât să indice faptul că vârsta standard de pensionare este cea eșalonată în anexa nr. 5 din Legea nr. 263/2010, eșalonarea realizându-se în raport cu data nașterii fiecărui beneficiar de pensie din sistemul public de pensii, acesta neadăugând la lege și neexcluzând de la aplicare dispoziții existente în legea organică.

S-a arătat că, în raport cu natura sa juridică, Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 este un act administrativ de autoritate, emis pe baza și în vederea executării Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, iar cu privire la acesta nu se poate susține că ar încălca actul de rang superior, respectiv art. 83 din legea anterior menționată, deoarece acest text conține dispoziții de principiu care indică, în concret și în mod obiectiv, categoriile de beneficiari ai pensiei de urmaș, respectiv copiii și soțul supraviețuitor, condițiile de acordare a pensiei fiind cele la care face trimitere art. 85 din Legea nr. 263/2010. În condițiile în care legiuitorul ar fi dorit să acorde pensia de urmaș înainte de împlinirea de către soțul supraviețuitor a vârstei standard de pensionare, ar fi reglementat expres acest aspect, astfel cum s-a procedat în cuprinsul art. 86 din Legea nr. 263/2010.

3. Recursul exercitat în cauză

Împotriva sentinței a declarat recurs reclamanta A.M., criticând-o pentru nelegalitate și, în temeiul dispozițiilor art. 488 alin. (1) pct. 5, 6 și 8 din Codul de procedură civilă, a solicitat casarea hotărârii, rejudecarea cererii de chemare în judecată și admiterea acesteia astfel cum a fost formulată.

În motivarea căii de atac, recurenta reclamantă a arătat că sunt incidente cazurile de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 5, 6 și 8 din Codul de procedură civilă.

Judecătorul fondului nu a analizat problemele de drept deduse judecării prin raportare la susținerile părților, la cadrul normativ aplicabil și la probatoriul administrat în cauză.

În motivare au fost redat doar argumentele pârâțului, fără ca hotărârea să respecte cerințele de motivare din cuprinsul art. 425 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Totodată, prin modul de motivare a hotărârii au fost încălcate dispozițiile art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului privind dreptul de acces la instanță.

A arătat recurenta că este beneficiara unei pensii de urmaș, îndeplinind toate condițiile legale pentru a beneficia de acest drept, în temeiul art. 85 din Legea nr. 263/2010.

Textul a fost pus în aplicare prin Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, care la cap. III „Pensiile din sistemul public de pensii” pct. D „Pensia de urmaș”, în art. 66 indică faptul că „Vârsta de pensionare la care se face referire la art. 85 alin. (1) din lege este vârsta standard de pensionare prevăzută în anexa nr. 5 la lege.”

Procedând la analiza comparativă a textelor de lege, rezultă că prin actul de nivel inferior normele anterior menționate — se adaugă sintagma „prevăzută în anexa nr. 5 la lege”, pe lângă dispozițiile inițiale prevăzute în actul de nivel superior — Legea nr. 263/2010, și anume „la împlinirea vârstei standard de pensionare”.

În condițiile în care actul de rang superior nu trimite la necesitatea îndeplinirii altor condiții, în afara celor stipulate în mod expres, pârâta nu poate adăuga la lege, fiind aplicabil principiul *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus* (unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie să distingem), respectarea principiului enunțat fiind o garanție a legalității.

Principiul legalității activității administrative presupune atât ca autoritățile să nu eludeze prevederile legale, cât și că toate deciziile acestora se întemeiază pe lege. El impune, în egală măsură, ca respectarea acestor exigențe de către autorități să fie în mod efectiv asigurată.

Făcând referire la dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care au corespondent în art. 108 alin. (1) și (2) din Constituția României, recurenta a arătat că hotărârile de guvern se adoptă pentru organizarea executării legilor și nu pot contraveni principiilor și dispozițiilor cuprinse într-o lege.

Încălcând însă dispozițiile legale și constituționale sus-citate, hotărârea de guvern atacată, prin care au fost aprobate normele metodologice de aplicare a Legii nr. 263/2010, instituie norme derogatorii față de prevederile cuprinse în actul de rang superior.

Pe de altă parte, a mai arătat recurenta că prin actul administrativ emis se încalcă dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, regimurile juridice diferite stabilite pentru persoanele care sunt pensionate pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei potrivit stagiului realizat fiind excluse de la acordarea pensiei de urmaș pe motivul că nu îndeplinesc vârsta la data depunerii cererii în conformitate cu normele metodologice, care fac trimitere la vârsta standard de pensionare din anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010.

4. Apărările formulate în cauză

4.1. Deși a fost legal citat, intimatul-pârât Guvernul României nu a depus întâmpinare și nu a formulat apărări în cauză.

4.2. Recurenta-reclamantă A.M. a depus concluzii scrise, arătând că interesul său subzistă, deoarece normele atacate încă se mai află în vigoare la acest moment, și, având în vedere natura și obiectul cauzei pentru respectarea și garantarea accesului la justiție, apreciază că instanța trebuie să se pronunțe.

Au fost invocate dispozițiile art. 1 și 8 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

La data de 6 februarie 2023, recurenta-reclamantă a depus din nou concluzii scrise, invocând autoritatea de lucru judecat pozitivă, prin raportare la Decizia nr. 19/2022, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel P. — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.192/120/2020, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, dosar nr. 405/1/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 16 iunie 2022.

A arătat că dezlegările din această decizie sunt obligatorii de la momentul publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

5. Considerentele Înaltei Curți asupra recursului

Examinând sentința atacată prin prisma criticilor formulate și a dispozițiilor legale incidente, Înalta Curte constată următoarele:

5.1. *Criticile referitoare la greșita aplicare a normelor de procedură de către instanța de fond, de natură a atrage incidența cazului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă*

Înalta Curte va înlătura aceste critici de nelegalitate, ca neîntemeiate, observând că în cauză nu este incident cazul de casare menționat.

În esență, în susținerea criticilor formulate recurenta-reclamantă a invocat faptul că instanța de fond ar fi apreciat în mod eronat probele administrate/ar fi ignorat materialul probator. Or, modul de administrare a probelor și de apreciere a materialului probator reprezintă o chestiune ce privește temeinicia hotărârii recurate, iar nu legalitatea acesteia.

Așadar, va reține Înalta Curte că, prin raportare la dispozițiile art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă, aceste critici ale recurentei nu se încadrează în criticile de nelegalitate limitativ reglementate de Codul de procedură civilă, astfel că nu pot face obiect al recursului.

5.2. *Criticile de nelegalitate referitoare la nemotivarea hotărârii recurate, precum și în legătură cu inserarea unor considerente contradictorii în cuprinsul acesteia, încadrate în prevederile art. 488 alin. (1) pct. 6 din Codul de procedură civilă*

Înalta Curte va reține că și aceste critici de nelegalitate formulate de recurenta-reclamantă sunt nefondate, urmând a fi respinse.

În acest sens, contrar celor menționate în cererea de recurs, se va constata din lecturarea considerentelor sentinței recurate că aceasta conține raționamentul logico-juridic al instanței de fond, care a condus la pronunțarea hotărârii, fără a se putea pretinde în mod valid că acest raționament ar fi o preluare fidelă a apărărilor intimatului-pârât.

Astfel, Înalta Curte va observa că instanța de fond a analizat toate criticile de nelegalitate invocate de reclamantă prin cererea introductivă în legătură cu actul normativ atacat, pe care le-a înlăturat motivat, prin indicarea textelor de lege incidente speței, precum și a modului în care, potrivit acestei instanțe, acestea trebuie interpretate și aplicate.

Faptul că prin hotărârea recurată nu au fost analizate toate argumentele reclamantei, invocate în susținerea fiecărei critici de nelegalitate, în parte, nu este de natură a atrage casarea acestei hotărâri, aplicarea dispozițiilor art. 425 din Codul de procedură civilă nefiind de natură a impune instanței analiza separată a tuturor acestor argumente, ci doar a celor care prezintă relevanță în dezlegarea fondului cauzei.

Or, în speță, argumentele relevante au fost complet analizate de instanța de fond, care în urma expunerii lor a prezentat propriul raționament în baza căruia a adoptat soluția recurată, astfel că nu sunt incidente, din această perspectivă, dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 din Codul de procedură civilă.

Nu vor fi reținute nici criticile recurentei-reclamante referitoare la inserarea unor considerente contradictorii/străine de natura pricinii, observând instanța de recurs că, deși a invocat acest lucru prin cererea formulată, recurenta nu a fost în măsură să justifice în mod pertinent concluzia la care a ajuns referitoare la natura contradictorie a unora dintre considerente.

În realitate, în urma verificării hotărârii atacate, Înalta Curte va observa că aceasta urmează un fir logic ce poate fi ușor urmărit, fără a conține pasaje care se contrazic ori care contrazic concluzii anterior exprimate prin același act de procedură al instanței.

În final, în ceea ce privește criticile recurentei-reclamante referitoare la încălcarea principiului nediscriminării prin raportare la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, Înalta Curte va reține că acestea au fost invocate în fața instanței de fond prin concluziile scrise, după închiderea dezbaterilor și amânarea pronunțării, fiind depășit astfel termenul legal de modificare a acțiunii, reglementat de dispozițiile art. 204 din Codul de procedură civilă.

Pe cale de consecință, în aplicarea inclusiv a dispozițiilor art. 494 raportate la art. 394 alin. (3) din Codul de procedură civilă, va observa instanța de recurs că în mod corect aceste critici noi nu au fost analizate de instanța fondului, iar în același timp ele nu pot face nici obiectul verificărilor instanței de recurs, prin raportare la limitele verificărilor realizate de instanța de control judiciar, astfel cum sunt acestea reglementate de dispozițiile art. 494 raportate la art. 478 din Codul de procedură civilă.

5.3. *Criticile de nelegalitate referitoare la greșita interpretare și aplicare a dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, ce se încadrează în prevederile art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă*

Înalta Curte va reține că aceste critici de nelegalitate sunt întemeiate, ceea ce va conduce la casarea sentinței recurate.

În acest sens, va observa instanța de recurs că prin cererea introductivă reclamanta a solicitat anularea dispozițiilor art. 66

din Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, deoarece se încalcă principiul ierarhiei actelor normative.

Prioritar, Înalta Curte va reține că orice sistem de drept se bazează pe principiul ierarhiei normelor cuprinse în actele normative, care se referă la structura piramidală a normelor juridice, în vârful căreia se află legea fundamentală — Constituția României — care definește condițiile de emitere a tuturor celorlalte norme. Așadar, potrivit principiului ierarhiei normelor juridice, o anumită normă face parte din această ierarhie doar dacă este emisă potrivit prevederilor normei superioare, în caz contrar o astfel de normă neputând face parte din sistemul ordinii de drept. Aplicarea principiului ierarhiei normelor presupune așadar obligativitatea subordonării actului normativ cu forță juridică inferioară celui care are forță juridică superioară.

Aplicând cele anterior enunțate speței de față, se va constata că în ceea ce privește hotărârile de guvern sunt aplicabile dispozițiile art. 108 din Constituția României, potrivit cărora:

„Art. 108 Actele Guvernului

(1) Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe.

(2) Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor. [...]”

În cauza de față, Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 a fost emisă pentru organizarea modului de executare a dispozițiilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aspect ce rezultă din chiar denumirea actului.

Art. 66 din Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, a cărui anulare a fost solicitată, a fost adoptat în scopul executării prevederilor art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, textul arătând următoarele:

„Art. 66. — Vârsta de pensionare la care se face referire la art. 85 alin. (1) din lege este vârsta standard de pensionare prevăzută în anexa nr. 5 la lege.”

Actul normativ de rang superior, în executarea căruia a fost adoptat art. 66 din Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, dispune în sensul că:

„Art. 85. — (1) Soțul supraviețuitor are dreptul la pensie de urmaș pe tot timpul vieții, la împlinirea vârstei standard de pensionare, dacă durata căsătoriei a fost de cel puțin 15 ani. [...]”

Se observă că prin lege, act normativ cu forță juridică superioară, legiuitorul a stabilit care sunt condițiile de fond ce trebuie îndeplinite pentru ca soțul supraviețuitor să poată beneficia de pensie de urmaș, printre care „împlinirea vârstei standard de pensionare”, executarea acestor dispoziții urmând a fi detaliată prin actul de rang inferior, reprezentat de Hotărârea Guvernului nr. 257/2011.

Totodată, potrivit art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010, prin „vârstă standard de pensionare” se înțelege „vârsta stabilită de prezenta lege, pentru bărbați și femei, la care aceștia pot obține pensie pentru limită de vârstă, în condițiile legii, precum și vârsta din care se operează reducerile prevăzute de lege”.

În analiza modului de executare a dispozițiilor art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, prin art. 66 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, Înalta Curte va avea în vedere prevederile art. 3 alin. (1) și art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora:

„Art. 3 Respectarea normelor de tehnică legislativă

(1) Normele de tehnică legislativă sunt obligatorii la elaborarea proiectelor de lege de către Guvern și a propunerilor legislative aparținând deputaților, senatorilor sau cetățenilor, în cadrul exercitării dreptului la inițiativa legislativă, la elaborarea și adoptarea ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, precum și la elaborarea și adoptarea actelor normative ale celorlalte autorități cu asemenea atribuții. [...]”

Art. 4 Ierarhia actelor normative

[...] (3) Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.”

Așadar, se constată că în aplicarea dispozițiilor art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 intimatul-pârât Guvernul României avea obligația ca, la elaborarea normelor, să respecte limitele din actul de rang superior privind condițiile de acordare a pensiei de urmaș.

Or, în ceea ce privește condiția referitoare la „vârsta standard de pensionare”, intimatul-pârât Guvernul României a menționat în cuprinsul art. 66 din Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 că îndeplinirea acesteia are în vedere „vârsta standard de pensionare prevăzută în anexa nr. 5 la lege”.

Înalta Curte va observa însă că definirea sintagmei „vârsta standard de pensionare” prin raportare exclusiv la condițiile din anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010 este de natură a contrazice limitele actului normativ de rang superior, prin restrângerea în mod nepermis a categoriei destinatarilor normei și eliminarea din această categorie a acelor persoane pentru care vârsta standard de pensionare se calculează inclusiv prin aplicarea reducerilor prevăzute de lege.

De altfel, prevederile actului normativ de rang superior, respectiv cele ale art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, au fost supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, care prin Decizia nr. 19/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 16 iunie 2022, a reținut următoarele:

„În interpretarea art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 și art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010, vârsta standard de pensionare pentru acordarea pensiei de urmaș este atât vârsta standard de pensionare din anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010, cât și vârsta standard de pensionare redusă în condițiile legii.”

În considerentele acestei decizii, obligatorii de la momentul publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în legătură cu semnificația sintagmei „vârsta standard de pensionare” din cuprinsul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, în sensul dacă acoperă doar vârsta prevăzută în anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010 sau include și vârsta standard de pensionare redusă, s-au reținut, în continuare, următoarele:

„98. În absența unei trimiteri exprese în cuprinsul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 la o anume prevedere legală, care ar fi *eo ipso* lămuritoare pentru intenția legiuitorului în privința accepțiunii noțiunii de «vârstă standard de pensionare», definiția din art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010 este, în mod neechivoc, reperul pentru stabilirea conținutului conceptual al sintagmei în discuție. (...)”

102. Așadar, trebuie constatat că art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 conține o trimitere implicită la dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. v) din aceeași lege, potrivit căreia vârsta standard de pensionare este «vârsta stabilită de prezenta lege, pentru bărbați și femei, la care aceștia pot obține pensie pentru limită de vârstă, în condițiile legii, precum și vârsta din care se operează reducerile prevăzute de lege».”

Analizând corelația dintre dispozițiile art. 85 alin. (1) și ale art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a arătat, în continuare, prin aceeași decizie:

„125. Sintagma «vârsta standard de pensionare» din cuprinsul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, ce vizează îndreptățirea la pensia de urmaș, înglobează accepțiunile noțiunii definite în ambele teze ale art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010, anume atât vârsta din anexa nr. 5 la Legea [și vârsta unică din art. 53 alin. (1)], dar și vârsta standard de pensionare redusă.

126. Este relevant faptul, deja semnalat, că art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 nu trimite în mod expres la o anume prevedere legală, ceea ce înseamnă, după cum s-a arătat deja în prezentul raport, trimiterea implicită la definiția din art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010.

127. În aplicarea regulii de interpretare logică a legii *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, raportarea la

definiție presupune preluarea ambelor accepțiuni ale conceptului, așadar și a celei privitoare la vârsta standard de pensionare redusă.

128. Pe de altă parte, din moment ce definiția cuprinde ambele semnificații ale noțiunii de «vârsta standard de pensionare», o eventuală intenție a legiuitorului de limitare a noțiunii, în cuprinsul normei referitoare la pensia de urmaș, doar la una dintre accepțiuni, anume la cea din anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010, ar fi trebuit materializată într-o trimitere expresă la această anexă a legii. [...]

136. Întrucât intenția legiuitorului a fost de a acorda soțului supraviețuitor care întrunește condițiile de a obține pensie un drept de opțiune între pensia sa sau pensia de urmaș, pentru ca acest drept de opțiune să fie unul concret și efectiv, trebuie să i se recunoască soțului supraviețuitor acest drept din momentul în care acesta întrunește condițiile referitoare la vârsta standard de pensionare, inclusiv cu aplicarea reducerilor corespunzătoare circumstanțelor sale personale.”

În considerarea acestor dezlegări obligatorii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, date prin Decizia nr. 19/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 587 din 16 iunie 2022, instanța de recurs va concluziona în sensul că limitele avute în vedere de prevederile actului de rang superior — art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 — în ceea ce privește categoria beneficiarilor pensiei de urmaș, determinată prin raportare la îndeplinirea condiției privind „vârsta standard de pensionare”, sunt mai largi decât cele reglementate prin actul de rang inferior, care, deși a fost emis în scopul aplicării legii, restrânge această categorie a beneficiarilor, făcând trimitere la vârsta standard de pensionare din anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010, fără aplicarea reducerilor prevăzute de același act normativ.

Or, astfel cum s-a arătat anterior, în aplicarea dispozițiilor art. 108 din Constituția României și ale art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, la elaborarea hotărârii de guvern contestate emitentul avea obligația de a ține cont de actul normativ cu forță juridică superioară, fără a avea posibilitatea de a introduce condiții sau limitări ce nu au fost stabilite prin acest act, de natură a afecta însuși dreptul substanțial recunoscut prin lege.

Va mai observa instanța de recurs că, prin condiționarea recunoașterii dreptului la pensia de urmaș de îndeplinirea condiției privind vârsta standard de pensionare din anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010, fără ca îndeplinirea acestei condiții (care potrivit anexei are în vedere doar data nașterii solicitantului, stagiul complet de cotizare și stagiul minim de cotizare) să poată fi influențată inclusiv de aplicarea reducerilor prevăzute de Legea nr. 263/2010, intimatul pârât Guvernul României a operat, prin act juridic de rang inferior, o modificare nepermisă a actului normativ de rang superior, încălcând în acest mod inclusiv prevederile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 potrivit cărora evenimentele legislative — modificarea, completarea, abrogarea, republicarea, suspendarea — pot fi dispuse prin acte normative ulterioare de același nivel sau de nivel superior.

Astfel cum a arătat Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 19/2022 — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care au fost incidentale analizate inclusiv prevederile art. 66 din Hotărârea Guvernului nr. 257/2011:

„145. Conformitatea cu legea a tuturor actelor juridice, fiind o consecință a principiului supremației legii, se aplică oricărui act ce emană de la alte organe. Cât privește actele administrative, acestea fiind acte de executare a legii, condiția de conformitate este indiscutabilă.

146. Întrucât hotărârea Guvernului se adoptă în baza legii și urmărește organizarea și executarea în concret a legii, aceasta nu poate institui norme derogatorii de la lege, posibilitate rezervată doar actelor normative de nivel cel puțin egal cu cel al reglementării de bază. Tocmai de aceea, atunci când o hotărâre a Guvernului încalcă legea sau adaugă la lege, ea poate fi anulată pe calea controlului de legalitate în contencios administrativ.

147. În acest sens sunt și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 498 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 26 iulie 2010, prin care s-a relevat că actele administrative cu caracter normativ, fie ele hotărâri ale Guvernului sau ordine ale miniștrilor, nu pot, prin conținutul lor normativ, să excedeze domeniului organizării executării actelor de reglementare primară [art. 108 alin. (2) din Constituția României], respectiv a executării acestora sau a hotărârilor Guvernului, după caz, pentru că, printr-un atare procedeu, s-ar ajunge la modificarea/completarea însăși a legii.

148. Făcând aplicarea acestor principii în scopul dezlegării chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării, nefiind admisibil ca o lege în accepțiunea *stricto sensu*, de act al Parlamentului, să fie modificată, printr-o normă metodologică de aplicare conținută într-o hotărâre de Guvern, se impune a se ține cont de actul normativ cu forță juridică superioară, respectiv Legea nr. 263/2010 și nu de normele metodologice care nu pot cuprinde prevederi mai restrictive decât legea sau deroga de la textul acesteia.

149. Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 are natura juridică a unui act normativ adoptat în executarea prevederilor Legii nr. 263/2010, astfel încât trebuie aplicat numai în limitele actului normativ cu forță juridică superioară.

150. Prin urmare, trimiterea expresă din cuprinsul art. 66 din Hotărârea Guvernului nr. 257/2011 la vârsta standard de pensionare prevăzută în anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010, în ceea ce privește art. 85 alin. (1) din acest act normativ, nu poate înlătura de la beneficiul pensiei de urmaș pe cei care îndeplinesc cerințele de pensionare pentru limită de vârstă cu reducerile prevăzute de lege.”

În concluzie, contrar constatărilor instanței de fond, Înalta Curte va reține că soluția legislativă ce se regăsește în conținutul art. 66 din Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, adoptată de intimatul-pârât Guvernul României în scopul executării prevederilor art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, încalcă principiul ierarhiei actelor normative, restrângând în mod nepermis categoria beneficiarilor pensiei de urmaș prin raportare exclusiv la acei beneficiari care îndeplinesc condițiile privind „vârsta standard de pensionare” din anexa nr. 5 la Legea nr. 263/2010, fără a avea în vedere persoanele care îndeplinesc condițiile referitoare la „vârsta standard de pensionare” inclusiv prin aplicarea reducerilor prevăzute de lege.

O astfel de restrângere, în măsura în care ar fi fost necesară, se impunea a fi realizată direct prin lege, actul normativ de rang inferior neputând opera modificări asupra drepturilor recunoscute prin actul de rang superior.

Având în vedere că respectarea normelor de tehnică legislativă reprezintă condiție de legalitate a actului cu caracter normativ contestat, Înalta Curte va concluziona în sensul că sentința recurată a fost dată cu greșita interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 108 din Constituția României, precum și a prevederilor art. 3 alin. (1), art. 4 alin. (3) și art. 58 din Legea nr. 24/2000, în cauză fiind incident cazul de casare reglementat de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.

În consecință, în temeiul art. 20 din Legea nr. 554/2004 raportat la art. 498 alin. (2) din Codul de procedură civilă, va casa hotărârea recurată și, în rejudecare, va admite acțiunea reclamantei și va dispune anularea dispozițiilor art. 66 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011.

Văzând și dispozițiile art. 451—453 din Codul de procedură civilă, în rejudecare, Înalta Curte va obliga pârâtul Guvernul României, ca parte care a căzut în pretenții, să plătească reclamantei A.M. cheltuielile ocazionate acesteia de soluționarea prezentului litigiu, în quantum total de 250 lei, reprezentând taxă judiciară de timbru.

Totodată, în considerarea prevederilor art. 23 din Legea nr. 554/2004, urmează a se dispune întreprinderea tuturor demersurilor necesare pentru publicarea prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

DECIDE:

Admite recursul declarat de reclamanta A.M. împotriva Sentinței nr. 68 din 5 aprilie 2022 a Curții de Apel P. — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința recurată și, în rejudecare:

Admite acțiunea formulată de reclamanta A.M. în contradictoriu cu pârâțul Guvernul României.

Anulează dispozițiile art. 66 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011.

Obligă pârâțul Guvernul României să plătească reclamantei A.M. cheltuieli de judecată în cuantum de 250 lei, reprezentând taxa judiciară de timbru.

Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, conform art. 402 din Codul de procedură civilă, astăzi, 8 februarie 2023.

Judecător,
A. Pohrib

Magistrat-asistent,
G.R. Petre

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

